

24/4 bebudede MetroXpress, at den danske befolkning skal vænne sig til skræmmebilleder af halvsorte lunger, lig og syge børn, på cigaretpakkerne. Fordi sundhedsministeren og forebyggelseskommissionen synes at skræmmebilleder er lige præcis, hvad det danske samfund trænger til. Hmm. Selv Information har ikke villet slette en bemærkning om, at det danske samfund trænger til, at nogen sender Bin-Laden et par provokerende tegninger, og fortæller, at de hænger i samtlige offentlige bygninger i Danmark. Jeg vil kort gi jer mit bud på, hvad der har skabt den ekstreme politikerlede og træthed af hele den offentlige sektor.

Generelt gør det sig gældende, at det danske bureaukrati er et af verdens tungeste. Skrankepaver er reglen og ikke undtagelsen i dag, og når folk kommer i klemme i reglerne, så hjælper det ikke med redegørelser og anker, for ingen i den offentlige sektor kan se noget forkert i at følge reglerne, uanset hvor destruktivt det kan være, i forhold til de faktiske forhold. Dette har selvsagt givet den danske stat mange tusinde, vrede fjender. Hvis had og foragt uundgåeligt spreder sig som ringe i vandet, i hverdagen på arbejdspladser og andre steder.

Dette hænger sammen med, at det faktisk slet ikke er så fantastisk at være dansker. Vi har aldrig haft så meget vold og kriminalitet, og så mange folkesygdomme, som i det sidste tiår, hvor politikere og myndigheder som aldrig før har blandet sig i, hvordan folk lever.

Hvad er det, der sker? Jeg tror, at der sker det, at parlamentarismen går i forrådnelse, når politikere misbruger deres mandat til at optræde bedrevidende over for befolkningen. Den slags bringer demokratiet til ophør, og når der ikke er demokrati, så har folk heller ikke selv noget ansvar. Jeg tror, at dette er forklaringen på, at vi aldrig har set så skamløs og hæmningsløs kriminalitet, som nu. Derfor skulle man nok ha nøjedes med at tillade restauranter og arbejdspladser at indføre rygeforbud. For at tvinge nogen til noget, som de ikke har lyst til, er noget som kendetegner sociopater, og som i hvert fald ikke hører hjemme i et demokrati.

I forhold til skræmmebilleder har jeg især to indvendinger: 1) Man gjorde for et par tiår siden den erfaring, at billeder af hungersramte børn IKKE øgede medfølelsen, men kynismen. For der er simpelthen grænser for, hvad folk kan rumme. Amnesty International gjorde samme erfaring, da de lavede plakater med torturinstrumenter og foreslog dem som julegaver. Det øgede ikke modviljen mod tortur, men det øgede i høj grad modviljen mod Amnesty International. 2) Prøv at ta alvorligt, at der aldrig har været så lidt trivsel i Danmark, som der er i disse år. Hvilken effekt vil flere hæslige billeder så få? Billederne rammer jo ikke kun rygerne, men bliver en del af hverdagen i Danmark. Mon ikke det er realistisk at forestille sig, at effekten vil blive endnu mere afstumpet vold og kriminalitet?

Sagkundskaben er heller ikke to potter pis værd. MetroXpress citerer overlæge Hans Storm for at sige: "Brugen af billeder på cigaretpakker har vist sig at være effektiv i canadiske undersøgelser, så det virker." Ja, i Canada. Hvilket der er så meget andet, der også gør, uden at vi umiddelbart kan bruge det til noget. Som at den canadiske højesteret ustandselig må frikende forældre for børnemishandling, fordi børnene bakker forældrene op, og selv arrangerer demonstrationer for forældres ret til at afstraffe deres børn korporligt. Kristen fundamentalisme er jo meget udbredt i Canada, og derfor kan rygepolitikken heller ikke undre, for det var jo også Indre Mission i Danmark, der oprindeligt startede hetzen mod den syndige rygning.

I USA synes rygepolitikken hovedsagelig at ha inspireret perversiteten, i hvert fald er der næsten ingen grænser for hvad spanking-siderne på nettet kan få ud af overtrædelse af rygeforbud. Jeg ville gerne tro, at i har bare gnist af fornemmelse af, hvad I egentlig foretager jer, men jeg tror det oprigtig talt ikke. Nu meget apropos perversitet, så har det altid undret mig, at alkoholikere dyrker sex meget lidt, og jeg véd fra et par forhenværende bekendte, at det kunne hænge sammen med at de havde nogle lidt specielle interesser, som de iøvrigt ikke turde at gøre noget ved; men jeg har aldrig set en undersøgelse af sammenhængen mellem alkoholisme og undertrykt perversitet. Hvor meget véd I i realiteten om rygning, og om konsekvenserne af rygepolitikken? Véd I nok til at

kunne forsvare, at I udskifter parlamentarisme og demokrati, med tvang og formynderi?
Som jeg ser det, så er det danske samfund ved at rive sig selv i småstykker, og I synes kun at være en del af problemet.
M.v.h. Leon Valeur